

NÉMETH ZOLTÁN

A lengyel nyelv

A lengyel nyelv tökéletessége: tökéletesség, amelyet a mássalhangzók irányítanak kemény kézzel, és mint kemény, csillogó páncélból, kibuggyan a párás, libegő, elomló, dús női mell, néha kibomlik egy-egy jajongó magánhangzó. Érzed, ahogy a páncélvashoz hozzápréselődik a legkívánatosabb hús? Páncélvas és női mell, páncélvas és lány női haj, páncélvas és klitorisz. Ez a lengyel nyelv. Tökéletes. Halott nyelv. Halottak nyelve. A lengyel nyelvhez nincs szükség szájra, nincs szükség a száj mozdulatára, a lengyel nyelv a keskeny száj legkisebb rezdülése nélkül jut ki a levegőbe, szétharapják a fogak, szegény lengyel nyelv, feldarabolja a nyelvet, megfeszíti a garat, ledarálják az ínycsapok, egyetlen nyelv sem tud és képes annyit szenvedni, mint a lengyel nyelv. És mi tudjuk: a szenvedés egyúttal a tökéletesség foka. Amikor a durva, kicsiszolt vaspáncél belevág a női mellbe, és a hófehér bőrön véres vágás látszódik: ez lengyel nyelv. Éppen ezért a lengyel nyelv nemcsak tökéletes, nemcsak a legtökéletesebb nyelv, hanem a legerotikusabb is. Meg akarom nyalni a lengyel nyelvet! Kiszabadítani a páncélből a duzzadó, pibegő lány hófehér női mellett, kiszabadítani a páncélből a lengyel nyelvet, csókolni, nyalni, megfürdetni az arcomat benne. A lengyel nyelv paradoxona ez: ha kiszabadul, az már nem lengyel nyelv. Ha a seb bebeged, már nem lengyel. Ha nem jajong pengeéles, mozdulatlan száj mögül: akkor eltűnik a lengyel. Folytonos, elhalasztódó vágyakozás, kegyetlen erotika és felsértett mellű nő, aki sosem adja át magát: ez a lengyel nyelv. A lengyel nyelv ideális időpontja hajnali négy óra, hideg, ködös és nyirkos őszi táj: csak ekkor, egyetlenegyszer, a nyers őszi tájban vetkőztetheted ki a páncélből. Ekkor átadja magát a test, és végre a tiéd fehér hús és felsértett, vérző, hófehér bőr. Így szaporodik: az őszi köd vízcseppjein szétárad a lengyel nyelv, és nem hal meg soha.